

מכאן ואילך – סגירה ומשמעות

שיעור 6 · סגירה, קהילה ומשמעות

לא חייבים למלא הכל. קחו מה שמתאים לכם.

יש כאב שאין לו שבעה. אין לו טקסים. אין לו תאריך. זה הכאב על מי שעדיין כאן – אבל שונה. על החיים שתכננתם ושהשתנו. על הנורמלי שנעלם. המילה לזה היא אובדן עמום.

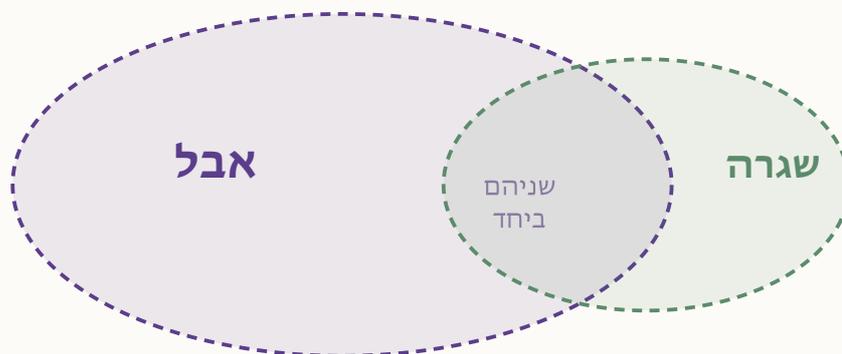
מותר להתאבל על חיים שהיו לכם. על האדם שהיה. ההכרה בכאב הזה היא לא כניעה – היא חלק מתהליך של השלמה.

אם משהו שעולה כאן מרגיש כבד מדי – זה בסדר לעצור. אתם לא לבד.

קו סיוע רגשי: 1201 (ער"ן) · שיחה אנונימית, 24/7

קחו כמה דקות. אין מה למהר.

על מה אני מתאבלת. – גם אם האדם עדיין כאן?

לפעמים הצד הזה תופס הכל. זה חלק מהדרך. לנוע בין שניהם – זה הדבר הבריא.

המשפט שלי:

אני בוחרת להשאיר מאחור את _____

ולוקחת איתי את _____

המשפט הזה הוא הצהרת כוונות. הוא הופך ידע לכוח פעיל.

יאנגיבר בדימוס (מי שעבר את המסע ונושא אותו איתו)

החוויה הזו שינתה משהו עמוק. אל תפחדו מהחלל שנוצר. אנחנו מחכים לכם בקהילה.

“למדתי שני דברים ממסע הטיפול במשפחה שלי: לכולם יש שיט – ועדיף להפוך שיט לקומפוסט ולצמוח ממנו.”

— ליונל מיטלפונקט, מייסד Youngivers